

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/59/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112227130
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2112227130.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, proti odporcovi: A. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/XX, R., za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného advokátom: JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Svidník, ul. Sov. Hrdinov 163/66, o zaplatenie 512,10 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 12.8.2013, č.k. 19C/10/2013-51 - v jeho vyhovujúcej časti v rozsahu istiny vo výške 241,- Eur s príslušenstvom, včítane časti o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolanie vedľajšieho účastníka vo vzťahu k vyhovujúcej časti napadnutého rozsudku v rozsahu istiny vo výške 241,- Eur s príslušenstvom, včítane výroku o trovách konania odporcu o d m i e t a .

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 512,10 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 512,10 Eur od 15.4.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania za súdny poplatok za návrh vo výške 30,50 Eur, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Rozhodnutie prvostupňový súd s použitím ust. § 43 ods. 1 a 5 písm. b) zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 488, § 420 ods. 1, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a § 142 ods. 1 O.s.p. odôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom bola uzatvorená Zmluva o pripojení podľa § 43 Zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách a dodatok k zmluve, na základe ktorých si navrhovateľ riadne splnil svoju povinnosť a poskytol odporcovi služby v dohodnutom rozsahu a odporca sa zaviazal využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom, ale svoju povinnosť vyplývajúcu mu z predmetnej zmluvy si riadne a včas nesplnil, keď nezaplatil cenu poskytnutých služieb, podľa tvrdenia navrhovateľa za obdobie od decembra 2012 do marca 2013 v celkovej výške 274,10 Eur v lehote splatnosti jednotlivých faktúr a ani následne v dodatočnej lehote, t.j. do 14.4.2011 poskytnutej v pokuse o pokonávku, ktorá bola doručená odporcovi dňa 4.4.2011. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ odstúpil od zmluvy. Súd preto odporcu zaviazal na zaplatenie dlžnej sumy za poskytnuté služby vo výške 271,10 Eur (navrhovateľ žiadal v petite návrhu zaviazat' odporcu na zaplatenie sumy 271,10 Eur). Súd sa nestotožnil s názorom vedľajšieho účastníka o nepreukázaní vzniknutej škody navrhovateľovi a zaviazal odporcu i na zaplatenie sumy 241,- Eur

titulom náhrady škody, keď mal za preukázané porušenie právnych povinností odporcom, existenciu škody i príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti zo strany odporcu a vznikom škody na strane navrhovateľa, ako aj zavinenie. Odporca porušil právne povinnosti vyplývajúce zo vzniknutého zmluvného vzťahu, keď si riadne a včas neplnil povinnosť platiť za poskytnuté služby, čo malo za následok ukončenie zmluvného vzťahu. Odporca teda porušil i svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti. Výška náhrady škody predstavuje rozdiel medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou mobilného telefónu a zaplatenou kúpnu cenou, t.j. sumu poskytnutej zľavy. Nakoľko odporca nezaplatil cenu služieb a ani náhradu škody v lehote splatnosti, ani v dodatočnej lehote poskytnutej v pokuse o pokonávku t.j. do 14.4.2011, navrhovateľ má právo na úrok z omeškania, ktorý si uplatnil v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, keď výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu predstavovala 1,25 %, preto súd i v tejto časti vyhovel návrhu. Súd rozhodol o trovách konania v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi, ktorý bol v konaní úspešný priznal náhradu trov konania za súdny poplatok za návrh vo výške 30,50 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prostredníctvom právneho zástupcu vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý odvolaciu súdu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a návrh nad sumu 271,10 Eur zamietnuť a priznať mu náhradu trov celého konania. Vyslovil názor, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci a nesprávne právne vec posúdil. Poukázal na to, že súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 241,- Eur ako náhradu škody za to, že si nespĺnil svoj záväzok platiť za služby a využívať služby navrhovateľa počas dohodnutej doby viazanosti, aj keď mu navrhovateľ predal mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej. V prejednávanej veci žiada dodávateľ náhradu škody za to, že v prvom rade on sám porušil zákon a to ust. § 4 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. veta tretia, podľa ktorej predávajúci nesmie viazať predaj výrobkov alebo poskytovať služby na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie služby. Je si vedomý aj ust. § 4 ods. 3 písm. a) citovaného zákona, podľa ktorého za zaviazanie predaja sa nepovažuje, ak predávajúci predá tieto výrobky alebo poskytuje tieto služby aj samostatne. Podľa jeho názoru však navrhovateľ vytvára len zdanie predávanie mobilných telefónov samostatne, len aby obišiel zákaz viazaného predaja a poskytovania služieb, čo predstavuje svojou podstatou nekalú obchodnú praktiku. Neprijateľnú a teda absolútne neplatnú zmluvnú podmienku nie je možné modifikovať, k čomu sa už vyjadrila početná judikatúra vrátane Súdneho dvora Európskej únie. Opäť by preto mohla byť od spotrebiteľa požadovaná rovnaká suma, či by z 24 mesiacov viazanosti nespĺnil nič, alebo by splnil napríklad 23 mesiacov. Aj keď sa navrhovateľ snaží presadiť, že sumu 241,- Eur už požaduje ako náhradu škody, v skutočnosti ju naďalej požaduje ako zmluvnú pokutu, len ju modifikuje na výšku rozdielu medzi trhovou a akciovou cenou telefónu. Samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu, nemôže spôsobiť navrhovateľovi žiadnu škodu, lebo takýto predaj a takto dohodnutá kúpna cena sa neprieči žiadnej norme a takýmto postupom nie je porušená žiadna povinnosť ako prvý predpoklad náhrady škody. Navyše poukazuje aj na súdom konštatované odstúpenie od zmluvy navrhovateľom. Odvolateľ zároveň poukázal na to, že k tejto otázke sa vyjadril už aj Krajský súd v Prešove vo svojom uznesení sp. zn. 2Co/120/2012 z 27.6.2013, ktorého časť odôvodnenia aj odcitoval. Odvolateľ zdôraznil aj to, že v návrhu sú spojené dva skutkovo a právne samostatné nároky, pričom on do konania vstupuje na podporu spotrebiteľa, teda len v rozsahu, v ktorom sú navrhovateľom porušované jeho spotrebiteľské práva. Nárok za neuhradené služby považuje tak za dôvodný, jeho aktivita sa preto v tomto konaní týka len uplatňovanej zmluvnej pokuty transformovanej na náhradu škody, ako skutkovo a právne samostatného nároku, ktorý mohol byť uplatnený aj samostatným návrhom. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal aj na množstvo rozhodnutí Krajského súdu v Prešove, osobitne na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/11/2013 z 21.6.2013 z ktorého časť odôvodnenia ďalej odcitoval.

Navrhovateľ a odporca odvolací návrh nepodali, k doručenému odvolaniu vedľajšieho účastníka sa písomne vyjadril len navrhovateľ, ktorý považuje napadnutý rozsudok za vecne správny a vydaný v súlade so zákonom, preto nemá dôvod ho spochybňovať.

Na výzvu odvolacieho súdu zo dňa 12.11.2014 adresovanú odporcovi s dopytom, či súhlasí s odvolaním podaným vedľajším účastníkom vystupujúcim na jeho strane, ktorá mu bola doručená do vlastných rúk dňa 14.11.2014, odporca nereagoval - zostal tak nečinný.

Z obsahu spisu nesporne vyplýva, že v priebehu prvostupňového konania podaním doručeným súdu dňa 28.1.2013, vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporcu.

V zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po zvážení všetkých okolností.

V zmysle § 201 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

S účinnosťou od 1. septembra 2003 ustanovenie § 201 O.s.p. „posilnilo“ postavenie vedľajšieho účastníka v tých prípadoch, v ktorých z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a (ním podporovaným) vedľajším účastníkom. V týchto prípadoch je právo podať odvolanie vedľajším účastníkom jeho samostatným procesným právom nezávislým od postoja, vôle a úkonov (hlavného) účastníka konania. Zmyslom takej procesnej úpravy je zabrániť tomu, aby vedľajší účastník čelil dôsledkom vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom konania bez možnosti ovplyvniť výsledok konania aj podaním odvolania proti vôli účastníka konania, ktorého v konaní taký vedľajší účastník podporuje.

Ustanovenie § 201 veta druhá O.s.p. zdôrazňuje samostatnosť (nezávislosť) na vôli a úkonoch niekoho iného) procesného oprávnenia vedľajšieho účastníka podať odvolanie v tých veciach, v ktorých z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. Uvedené ustanovenie v spojení s § 93 O.s.p. nemožno však v žiadnom prípade vykladať tak, že vedľajší účastník má právo podať odvolanie iba vtedy, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania jeho vzťahu s účastníkom konania.

Rozhodovacia prax súdov zastáva názor, že zmyslom vedľajšieho účastníctva je pomoc v spore niektorému z účastníkov konania. Pomoc poskytovaná vedľajším účastníkom môže spočívať tiež v tom, že podá v prospech ním podporovaného účastníka odvolanie. Vedľajší účastník však môže podať odvolanie, len ak vstúpil do konania pred súdom prvého stupňa alebo ak vstúpil do konania síce po rozhodnutí súdu prvého stupňa, avšak ešte pred uplynutím odvolacej lehoty účastníkovi, ktorého podporuje. V prípade, že vstúpil do konania pred rozhodnutím súdu prvého stupňa i vedľajší účastník môže podať odvolanie proti tomuto rozhodnutiu v lehote uvedenej v § 204 ods. 1 O.s.p. Ak sa doposiaľ nezúčastnil konania, je vedľajší účastník legitimovaný na odvolanie iba vtedy, ak okrem podania odvolania spôsobom uvedeným v § 43 O.s.p. oznámi súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník, a to do uplynutia lehoty na podanie odvolania účastníkovi, ktorého chce v konaní podporovať, a v ktorého prospech preto podáva odvolanie. Teda, vedľajšiemu účastníkovi sa počíta odvolacia lehota samostatne, ak vstúpil do konania ešte pred vyhlásením (vydaním) rozhodnutia súdu prvého stupňa a bolo mu preto rozhodnutie doručené -daný prípad (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30. apríla 2009 sp. zn. 1Cdo 59/2009).

Vedľajší účastník tak má v rozsahu legitímácie účastníka právo podať odvolanie buď vedľa účastníka, ktorého podporuje, alebo sám. Pokiaľ sa jeho úkony dostanú do rozporu s úkonmi účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. Nesúhlas účastníka s odvolaním vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jeho strane má za následok odmietnutie odvolania podaného vedľajším účastníkom okrem prípadu, ak konkrétne okolnosti výnimočne odôvodňujú iný postup, napr. ak by tento nesúhlas mohol byť hodnotený ako zneužitie práva na úkor iných, v konaní priamo nezúčastnených subjektov. Dispozičná zásada, charakterizujúca sporové občianske súdne konanie, znamená totiž zásadne povinnosť súdu rešpektovať vôľu neúspešného účastníka konania (účastník je dominus litis) nepokračovať v spore iniciovaním opravného konania na základe odvolania podaného vedľajším účastníkom. Rovnaký následok, vrátane vyššie uvedenej výnimky, treba vyvodit' aj zo situácie, ak účastník konania napriek výzve súdu, či súhlasí s odvolaním podaným vedľajším účastníkom vystupujúcim na jeho strane, v rozpore so zásadou vigilantibus iura scripta sunt (nech si každý stráži svoje práva) zostane nečinný. Zásade spravodlivej ochrany práv zodpovedá, aby takáto pasivita účastníka sa zásadne prejavila v procesnom dôsledku, ktorým je nezačatie opravného konania.

Vedľajšiemu účastníkovi zostáva možnosť, aby v takomto prípade na výzvu súdu sám obstaral a predložil vyjadrenie účastníka obsahujúce jeho súhlas s podaným odvolaním (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 7. mája 2014 sp. zn. 6Cdo 77/2014)

V danej veci odvolací súd postupoval v intenciách naposledy citovaného rozhodnutia NS SR, sám vyzval odporcu, či súhlasí s odvolaním podaným vedľajším účastníkom vystupujúcim na jej strane, na ktorú tento nereagoval - zostala nečinný, preto jeho pasivitu zhodnotil ako nezáujem odporcu začať odvolacie konanie, pričom vedľajší účastník si sám z vlastnej iniciatívy, ktorá sa tu z jeho strany pýta, takýto súhlas neobstaral. Preto za popísanej situácie, odvolaciemu súdu neostávalo nič iné, iba odvolanie vedľajšieho účastníka vo vzťahu k vyhovujúcej časti výroku napadnutého rozsudku v rozsahu istiny vo výške 241,- Eur s príslušenstvom, včítane výroku o trovách konania odporcu s použitím ust. § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. ako podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený, odmietnuť.

Pokiaľ ide o tú časť odvolania vedľajšieho účastníka, ktorou napadol rozsudok súdu prvého stupňa vo vzťahu k nepriznaniu mu náhrady trov konania, tu potom je možné a to aj s prihliadnutím na odmietnutie jeho odvolania v ostatnej časti, konštatovať len to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa o náhrade trov konania je vecne správne. Napádaným rozsudkom bolo návrhu v prejednávanej veci v celom rozsahu vyhovieť, čím zásadne navrhovateľovi vzniklo právo na plnú náhradu trov v takomto konaní vzniknutých voči neúspešnému odporcovi, na strane ktorého stál vedľajší účastník a to s odkazom na následne citované ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Odvolací súd riadiac sa uvádzaným preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti rozhodnutia o trovách konania a tým aj trovách konania vedľajšieho účastníka, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Keďže odmietnutie odvolania má obdobné následky ako zastavenie konania, s analogickým použitím § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo zásadne právo na náhradu trov odvolacieho konania začatého na základe odvolania vedľajšieho účastníka navrhovateľovi, rovnako ako pre prípad neúspechu odvolateľa v časti odvolania, ktorou napadol rozsudok súdu prvého stupňa vo vzťahu k nepriznaniu mu náhrady trov konania podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Napriek tomu však v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná, pretože si ich náhradu návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.